

SOBE-

LEN-

Di-

NİZ!

2. SAYI

Neslihan VURAL
Melek KARAKAYA

Rümeysa AK

Fethiye AKTAŞ

Büşra BULUT

Gül ALKUŞ

Merve KAYA

Meliha ŞENGEL

Kübra Can TANBOĞA

Fatma TANBOĞA

Leyla KAKIM

Sevim KARADAŞ

Ayşe ELDEMİR

Nilgün GÖKTAŞ

Editor: Ufuk Can AKSOY

KİTAP ÖNERİLERİ

Hazırlayan: Rümeyza AK

Fareler ve İnsanlar - John Steinbeck

Fareler ve İnsanlar, birbirine zıt karakterdeki iki mevsimlik tarım işçisinin, zeki George Milton ile güçlü kuvvetli fakat bir o kadar da saf olan yoldaşı Lennie Small'un öyküsünü anlatır. Küçük bir toprak satın alıp insanca bir hayat yaşamının hayalini kuran bu ikilinin yolculuğunda dostluk ve dayanışma duygusu önemli bir yer tutar.

Huzursuzluk - Zülfü Livaneli

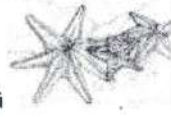
İbrahim, İstanbul'un karmaşıklığı içinde yaşayan genç bir gazetecedir. Bir gün çocukluk arkadaşı Hüseyin'in ABD'de öldürüldüğü haberini işitir ve bunun üzerine memleketi Mardin'e doğru yola çıkar. Onun sevda ve ölümlerle birleşmiş yaşantısını araştırmaya koyulur.

Dokuzuncu Hariciye Koğuşu - Peyami Safa

15 yaşındaki bir gencin kemik veremi hastalığına yakalanma sonucu hayata tutunma çabasını anlatır. Kitabın ana fikri insan oğlunun kendisine verilen öğütleri her zaman ciddiye alması ve bu öğütlere uyması gerektiğidir. Aksi takdirde üzülen taraf kendisi olur.

Bir İdam Mahkumunun Son Günü - Victor Hugo

Kitapta, suçsuz olduğu halde idama mahkum edilen bir genç adamın son günü anlatılır. Okuyucuya insan hayatının değerini, ölüm cezasının vahşetini ve yoksulluk, eğitimsizlik ve baskı gibi sorunların insanları nasıl suça sürüklediğini gösterir. Kitap, Hugo'nun akıcı ve etkileyici üslubuyla yazılmıştır.

Denizyıldızı'nın Öyküsü

Hazırlayan: Meliha ŞENGEL

Bir adam, okyanus sahilinde yürüyüş yaparken denize telaşla bir şeyler atan birine rastlar. Biraz daha yaklaşınca bu kişinin, sahile vurmuş denizyıldızlarını denize attığını fark eder ve "Niçin bu denizyıldızlarını denize atıyorsun?" diye sorar. Topladıklarını hızla denize atmaya devam eden kişi "Yaşamaları için" yanıtın verince adam şaşkınlıkla:

-İyi ama burada binlerce denizyıldızı var. Hepsini atmanıza imkan yok. Sizin bunları denize atmanız, neyi değiştirecek ki, der.

Yerden bir denizyıldızı daha alıp denize atan kişi:

-Bak, onun için çok şey değişti, cevabını verdi.

-YORUMUM-

Bazen dünyanın sadece bize ait olduğunu düşünüyoruz. Bencilce davranıyor, birçok şeye burun kıvırıyoruz. Fakat bu dünya sadece insanlara ait değildir. İster bir denizyıldızı olsun isterse ölmekte olan bir fidan. Hepimizin bir yeri var bu hayatta. Bizler, bu diğer hayatları da düşünmeliyiz. O ölmekte olan fidana biraz değer verip ona su vererek hayata döndürebilirsin. Böylelikle sadece bir can kurtarmış olmayacak, kurtardığın o can başka canlara da nefes olacak.

ARAF

Yazan: Kübra Can TANBOĞA

Kuşlar gibi uzaklara mı uçmak isterdik
Yoksa yıldızlar gibi uzakta mı olmak
Sarhoş rüzgarlar gibi savrulmak mı isterdik
Yoksa kaldırımlar gibi sabit mi kalmak

Bizim istediğimiz tek şey
Özgürce uçabilmek
Bizim istediğimiz tek şey
Ruhumuzu dinleyebilmek

Ne yıldızlar gibi uzakta olmak
Ne rüzgarlar gibi savrulmak
Ne de kaldırımlar gibi sabit kalmak isterdim.

Biz karanlıktan aydınlığa
Bir türlü çıkamayan insanlarız
Karanlıktan kurtulamayanlardanız
Dipsiz bir kuyunun karanlığında
Hapsolanlardanız.

NEDEN KİTAP OKUYORUZ?

Yazan: Leyla KAKIM

Bu soruyu hiç kendimize sorduk mu? Sorsak bile herkesten aynı cevabı almayacağımız kesin. Çünkü herkesin zevkleri, istekleri ve hissettikleri farklıdır. Kimi merak ettiğim için okuyorum, kimi zevk için, kimi zaman geçirmek için, kimisi de başka sebeplerden dolayı okuyorum der. Ama burada önemli olan ne için okunduğu değil de, ne okuduğumuz değil midir sizce de?

Hayatta yaptığım en doğru şey budur belki de: Kendimizi kitaplarda aramak. Belki de birilerini kendini şu an kitaplarda bulmuştur. Hiç yaşadınız mı bilmem ama ben çok yaşadım. Hani bir yaz günü kitabı eline alırsın başlarsın okumaya. Okursun, okursun... Sonra bir anda bir şey olur, karakterle bütünleşirsin de o yaz günü senin için artık karlı bir kış akşamı olur. İşte o an kendini kitapta bulursun ve onun o büyüünden artık vazgeçmek istemezsin. Vazgeçmeyenler de olmuştur. Hayatta belki de sayamayacağı kadar çok kitap okuyanımdı vardı elbette. Ama o okudukları kitaplar arasında ya kendini sadece bir kitapta tanımışsa... İşte kitabın asıl büyüü de budur. Aslında sadece kitap değil. Müzikte, şiirde kendini bulan çok arkadaşımız da vardır.

Peki biz neden böyleyiz? Neden hep kendimizi yaşadığımız, bize ait olan dünyamızda değil de başkalarının hayal dünyalarında aradık. Bu dünyada o kadar çok mu yalnızdık? Bir de kendini değil de, mutluluğu kitaplarda arayanlara gelelim. Düşün... Mesela, çok mutsuzsun, aldın eline kitabı ve okumaya başladın. Okuduğun satırlarda belki de ruh ikizin, en mutlu anını yaşıyordur. Hiç mi yaşamadık ya! Somurttuğumuz sırada tebessüm ettiğimiz, ağlarken güldüğümüz, meraktan ölüp ölüp dirildiğimiz satırlar...

Ne çok şey yaşadık. Oturduğumuz yerden dünyayı gezdiğimiz, ağladığımız, güldüğümüz, ah keşke böyle yapmasaydım dediğimiz anlar, çok oldu değil mi? Peki bu anıları bize yaşatan neydi? Biz uyurken başucu arkadaşımız olan, kapağını açtığımız an hayallerimi bana anlatan, beni aydınlatan ve beni bana anlatan en yakın dostumun adıydı kitap. Şimdi bir kez daha düşün ve kendine sor "Ben neden kitap okuyorum?" diye.

Kitaplar diyarında görüşmek üzere,
kaybolan ve kendini arayan herkesle

GÖZLERİN GÜNEŞİ GÖRDÜM

Hazırlayan: Sevim GÖKTAŞ

Gözlerinde yakıcı güneşi gördüm.
Saçlarını sevgiyle hasret ördüm
Güller bahçesinde gonca gül gördüm
Bakışların parladı güneşi gördüm

En tatlı en sıcak bakışın yeter
Bakarken kalplere akışın yeter
En derin denizlere alkışın yeter
Sevinçlerle gülen güneşi gördüm

Evrendeki güzellikler gözde canlanmış
Doğan her canlı özde canlanmış
Yaşarken koşarken tende canlanmış
Mutluluk denizinde güneşi gördüm

Şair:Tayfur İŞİKOĞLU

Öğretmenimiz Nazlı TOKGÖZ ile Bir Söyleşi
Hazırlayan: Melek KARAKAYA

1)"Öğretmen Olmak" sizin için ne ifade ediyor?

"Öğretmen olmak, bir Can'a dokunmak." der Doğan Cüceloğlu. Çok doğru. Öğretmen olmak bir Can'a vicdanî sorumluluk duymaktır.

2)Öğretmen olmasaydınız ne olmak isterdiniz?

Organik tarımla ilgilenirdim herhalde. Toprağı ekip biçmek isterdim. Toprağı ekip biçmek de sınıfta öğretmenin yaptığı gibi bir şey ama.

3)"Zor öğrenci" dediğiniz bir öğrenci tipi var mı?

Umudunu kaybetmiş bir öğrenci için sadece öğretmen yeterli gelmiyor. Öğrencinin de öğrenmeyi istemesi gerekiyor. Bu yüzden başarılı olamayacağına inanmış öğrenci tipi diyebilirim.

4)Bize klasikler dışında bir kitap önermenizi istesek...

Kuraklığı etkileyici bir biçimde anlatan "*Günler Aylar Yıllar*" yazarı da *Yan Lianke*

5)"Güzel şiir" dediğiniz bir şiir adı vermeniz gerekirse...

Sezai Karakoç - Anneler ve Çocuklar.

6)Sizce doğa mı şehir mi?

Doğa. Güne doğanın sesiyle uyanmak şehrin gürültüsüyle uyanmaktan daha güzel.

7)En beğendiğiniz mimarî eser hangisidir?

Aziziye Camii. Pencereleleri, kapılarından daha büyük inşa edilmiş. İçerisi daha çok ışık alıyor. Akşamları da ayrı güzel.

8)Sevdiğiniz bir şehri biraz anlatır mısınız?

Şehri içindeki insanlarla seviyorum. Güzel dostluklar kurduğum Konya diyebilirim. Tropikal Kelebekler Bahçesi'nin de etkisi olabilir.

9)Sizden bir nasihat alıp söyleyişi öyle bitirmek isteriz.

Peygamber Efendimizin bir sözünü söylemek isterim:

"Doğruluktan ayrılmayın. Doğruluk iyiliğe, iyilik de cennete götürür."

MİTOLOJİK EFSANE

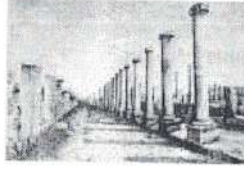
Hazırlayan: Rümeyza AK

Mitoloji ortak bir kültürde bulunan ve çoğu zaman bilinmezleri açıklamak için kullanılan ortak söylencelerdir. Mitolojiyi pek çok farklı karakter ve bu karakterlerin anlatıldığı hikayeler oluşturur. Mitolojinin karşılığı olarak, Türkçe "söylembilim" ve "söylencebilim" gibi kelimeler de kullanılmaktadır. Mitoloji kelimesinin kökeni Yunanca "söylenen söz" anlamına gelen mithos ve "konuşma" anlamına gelen Logos kelimelerinden türetilmiştir. Doğu dillerinde efsane, batı dillerinde mit ve masal gibi anlamlar kazanmıştır.

İskandinav Mitolojisi

Odin, Aesir kabilesinin kralıydı. Aynı anda hem savaş hem de toprak tanrısı; ayrıca gökyüzü, bilgelik, şiir ve sihir tanrısıydı. Görünüşün en çarpıcı özelliklerinden biri tek delici gözüdür. Bir zamanlar sağlam olan tek gözünü veriş, Odin'in fedakarlığıydı. Mitgard, yani orta dünyanın yaşayanlarına ya da onlardan fayda sağlayacaklara Runik alfabenin bilgeliğini sunmak, Odin'in bir armağanı oldu. Runik alfabe, Run (Rune)ler cadılık ve paganizm yolunda karşımıza çok sık çıkan alfabelerden biridir.

EFES ANTİK KENT

Hazırlayan: Meliha ŞENGEL

Efes, Anadolu'nun batı kıyısında, bugünkü İzmir ilinin Selçuk ilçesinin 3km. batısında yer alan antik bir luvî şehriydi. Şehir, Anadolu'da Yunan sömürgeciliğinin başlamasıyla birlikte İyon'ya ve daha sonra Roma Dönemlerinde de önemini korumuştur. Kuruluşu Cilalı Taş Devri'ne, yani MÖ 6000 yıllarına dayanır. MÖ 10. yüzyılda eski Arzava başkentinin yerine, Antik ve İonyalı Yunan kolonistleri tarafından inşa edilmiştir.

Klasik Yunan Dönemi'nde İyonya'nın 12 şehrinden biriydi. Şehir, MÖ 129'da Roma Cumhuriyeti'nin kontrolüne geçtikten sonra gelişti.

1994'te UNESCO tarafından Dünya Mirası Geçici Listesi'ne dahil edilen Efes, 2015'te ise Dünya Mirası olarak tescil edildi.

Şehir antik dünyanın 7 harikasından biri olan yakındaki Artemis Tapınağı ile ünlüdür. Diğer birçok anıtsal yapı arasında, Celsus Kütüphanesi ve 25.000 seyirci alabilen 2. Claudius zamanında başlanıp Trajan döneminde tamamlanan antik tiyatro da vardır. Efes, vahiy kitabında adı geçen Asya'nın yedi kilisesinden biriydi. Yuhanna İncil'i burada yazılmış olabilir.

Şehir 5. yüzyılda birkaç Hıristiyan konsilinin yeriydi. Şehir, 263 yılında Gotlar tarafından yıkıldı ve yeniden inşa edilmesine rağmen, limanın Küçük Menderes tarafından yavaş yavaş silinmesi nedeniyle, şehrin ticaret merkezi olarak önemi azaldı. MS 614'teki bir depremde kısmen tahrip oldu.

Efes Harabeleri, kısmen Adnan Menderes Havalimanından veya Kuşadası Limanından yaklaşık 30 km güneydedir. 2015 yılında UNESCO Dünya Mirası olarak eklendi, 2022 yılındaki kazı çalışmalarında 7. yüzyıla denk gelen Erken Bizans Dönemi'nden kalma dükkanlara ve bir mahalleye ulaşıldı.

DENİZ

Denizin bir gülüşünü arıyor çocuklar ellerinde oltaları
Geçmişin günün geleceğin yükünü üstünde
Pul pul taşıyan balıkları
Denizin bir gülüşünü yakalıyor çocuklar ellerinde oltaları

1960, Karaköy, Erdem BEYAZIT

POMODORO TEKNİĞİ NEDİR?

- Bir çalışma seansı 25 dakika sürüyor. Ardından 5 dakikalık mini bir mola verilir. Bu sürelerin toplamı 1 pomodoro eder. (1 pomodoro = 30 dakika)
- Toplamda 4 pomodoroyu tamamladığınızda 25 dakikalık bir mola verilen.
- Günde 16 pomodoro ideal sayılır.

MİNİMAL HİKAYE

Odaya bir sessizlik hakimdi ve tabii kahve kokusu. Elimde en sevdiğim şairin şiirleri vardı ve saat 12'ydi. Okuyordum. Arada bir pencereden gökyüzüne bakınca gülümsediğini hissediyordum yıldızların. Sanki bir mesaj veriyorlardı zifiri karanlığa. Kim bilir belki de yeni birisi katıldı aralarına.

Yazan: Ayşe ELDEMİR

Düşler ve Gerçekler

Yazan: Meliha ŞENGEL

Sahil kenarındayım. Sapsarı kumların üzerine uzanmışım. Kahverengi, ela karışık bal gözlerim gökyüzüne takıldı. Masmavi sema, iyiliğin ve saflığın rengi beyaz bulutlar. Ayaklarımın ucunda kır çiçekleri, papatyalar... İşte gözbebeklerimi kilitlediğim bir sürü turna ve martılar, nasıl da özgür bir şekilde kanatlarını sonsuzluğa açmış uçuyorlar. Biz, ademoğlu ne tuhafız değil mi? Mavi tarlada uçan bir kul gördük mü onun özgürlüğünü, beraber göç ettiği dostlarını kıskanır "çok güzel bir manzara" deriz. Halbuki, hiçbir şey görüldüğü gibi değildir. Bakmakla görmek arasında dağlar kadar fark vardır. Mesela, demir alıp limanlarından ayrılan İstanbul boğazında sürüklenen gemilerin etrafındaki martılar, o gemi hareket halinde olduğu sürece, o martılara hep hangi limandan geldiği meçhul geminin etrafında uçup dururlar. Bizler de "keşke ben de onlar gibi özgür olsam, uçsam uçsuz bucaksız ıssızlıklara" diye iç geçiririz.

Pekii, hiç o gemiden özgürler dediğiniz martılara simit atan çocukları fark ettiniz mi? O masum, her şeyden habersiz tertemiz kalpleriyle, bir ömre bedel gülüşleriyle martıları doyurma çabasındalar. İşte, bakıp da göremediğimiz detay bu. O martılar, özgürlüklerinden dolayı değil karınlarını doyurmak, hayatta kalmak ve yaşam mücadelesi vermek için saatlerce kanat çırpırlar.

İşte hayal ve hakikat çatışması budur aziz dostum.

Biz deriz ki "özgürler" onlar der ki "açız". Keşke her şey görüldüğü gibi olsa. Bakış açısı azizim, bakış açısı. Hepsi bütün mesele bu.

MOTİVASYON SÖZLERİ

Çalışmak hayat, düşünmek ışıktır. / Victor Hugo

Çalışmak, en hayırlı sermayedir. / Hz. Ömer

Dünya, vazgeçenleri değil azmedenleri hatırlar. / Sadi Şirazi

Üzüntünün en iyi ilacı çalışmaktır. / Conan Doyle

Gençliğe bir öğüdüm var: Çalışın, çalışın, çalışın. / Otto Won Bismarck

GECE

Yazan: Rümeyza AK

Gece olur. Geceyi süsleyen yıldızlar ortaya çıkar. O yıldızlara baktığım zaman, bazı insanlar gelir aklıma. Elimi uzatsam yakın gibi gelirler bana, halbuki katbet uzaktalar. Gecenin saf tuzağına düştüm. Şahane karanlığın, yıldızların masumluk saçan parıltılarına kandım. Öyle bir büyüğü var ki gecenin kimi şairlerin mısralarında bulursun onu, bazen onun üstünde hayallerin tasarlandığı olur yahut bakınca birinin düşündürür. Seni veya birilerini... Hepimiz bu büyüğün etkisinde kalırız fark etmeden. Ansızın, seni sürükler bambaşka hülyalara. Belki hüzünleneceksin, belki de orada huzur bulacaksın. Açıkçası hep büyüde kalmak isterdim. Bir an olsun geceyle baş başa kalmayı. Gecenin güzelliğini daha iyi görmek için şehrin bütün ışıklarını söndürdüm. Derin bir nefes alıp fevkalade güzelliğın tadını çıkarırdım. Belki erişemezdim ona, dokunamazdım ama sadece bir anlığına onu hissetmek isterdim.

Bir Sedef Hikayesi

Yazan: Fethiye AKTAŞ

Sedef çiçeğini çoğunuz adıyla, faydalarıyla, görüntüsü ya da kokusuyla biliyorsunuz. Sedef çiçeğine bir de şöyle bakalım:

Mahkeme salonunda 80 yaşlarındaki yaşlı çiftin durumu içler acısıydı. Adam, inatçı bakışlarla suskun ninenin ağlamaktan iyicene çukurlaşmış gözleri ve bıkkın bakışlarını süzüyordu. Hakim yaşlı kadına sordu: "Anlat teyze, neden boşanmak istiyorsun?"

Yaşlı kadın derin bir nefes aldıktan sonra başörtüsünü hafif araladı ve örttüğü ağzının bir kısmı gözükecek şekilde, kısılmış sesiyle konuşmaya başladı:

"Bu adam canıma yetti, elli yıldır bezdirdi hayattan."

Sonra uzunca bir sessizlik oldu mahkeme salonunda. Sessizlik, bu tür haberleri her gün manşet yapan gazetecilerden birinin flaşıyla bozuldu. Kim bilir, nasıl bir manşet atacaklardı. Yaşanmış elli yılın ardından şöyle oldu böyle oldu diye, biraz da abartarak...

Çok sayıda gazeteci izliyordu davayı. Kadın, neler diyecekti? Herkes onu dinliyordu. Yaşlı kadın gözleri dolu anlatmaya devam etti:

"Bizim bir sedef çiçeği vardı çok sevdiğim. O bilmez, elli yıl önceydi. O çiçeği, bana verdiği çiçekler arasından kopardığım bir yapraktan tohumlamıştım, öyle büyüttüm. Yavrumuz olmadı, onları yavru bildim. Bir süre sonra çiçek kurumaya başladı. O zaman adak adadım. Her sabah güneş doğmadan önce bir tas suyla sulayacağım diye. İyi gelmiş, öyle dediler. Elli yıl oldu. Bu adam bir kere de kalkıp bu çiçeği ben sulayayım demedi. Elli yıl boyunca onun uyandırmasına gerek kalmadan hep kendime kalkıp suladım sedefimi. Ta ki geçen güne kadar. O gece takatim kesilmiş, uyuşmuşum. Ben böyle bir adamla elli yıl geçirdim. Hayatımı, umudumu, her şeyimi verdim. Ondan hiçbir şey görmedim. Bir kerecik olsun benim görevlerimden birisini yapmasını beklemedim. Onsuz daha iyiyim yemin ederim.

Hakim, yaşlı adama dönerek:

"Diyeceğin bir şey var mı baba?" dedi.

Yaşlı adam elindeki bastonla kürsüye zar zor yürüdü. O ana kadar suçlanmış olmanın utangaçlığını hissettiren yüz ifadesiyle hakime yöneldi. Tane tane konuştu:

"Askerliğimi reis-i cumhur köşkünde bahçıvan olarak yaptım. O bahçenin görkemli görünmesi için çiçeklere emek verdim. Hanımı da orada tanıdım, sedef çiçeklerini de. Ona en güzel çiçeklerden buketler verdim. İlk evlendiğimiz günlerden birinde boyun ağrısı nedeniyle onu doktora götürdüm. Doktor, çok uzun bir şekilde uyanmadan yatarsa boynundaki kireç sertleşir, kötüleşir dedi. Ama bizim hatun, doktoru dinlemedi. Lafım geçmedi. O günlerden birinde tesadüf bu çiçek kurumaya yüz tuttu. Ben ona bu sedef çiçeğini gece sulamak lazım, yoksa bozulur deyip adak dilettilim. Her gece bir bahane bularak, gürültü yaparak ona sezdirmeden uyandırdım ve onu seyrettim. Her gece o çiçek ben oldum sanki. Her gece o yattıktan sonra uyandım saksıdaki suyu boşalttım. Sedef, gece sulanmayı sevmez hakim bey. Geçen gece de, yaşlılık, ben de uyanamadım. Uyandıramadım. Çiçek susuz kalırdı ama kadının boynunda yine ağrıyabilirdi. Suçlandım, sesimi çıkartmadım.

O anda, gazeteciler dahil salondaki herkes ağlıyordu.

GİTAR

Gitar, müzik dünyanın en sevilen enstrümanlarından biridir. Eşsiz sesi ve farklı türleriyle herkesin kalbini fethetmiştir. Gitar çalmak, sanatçıların kendilerini ifade etme yolunda en güçlü araçlardan biridir.

Pekii, gitar hakkında neler biliyorsunuz? Bu yazı gitar hakkında bilmeniz gereken her şeyi size anlatacak.

Gitar nedir?

Gitar, ahşap bir gövdeye, bir sap ve tellere sahip bir müzik aletidir. Gövde genellikle, akustik veya elektro gitar denilen farklı türlerden gelir. Akustik gitar telleri, doğrudan gövde monte edilir. Genellikle çıplak elle çalınırken elektro gitar bir amfifikatör ile birlikte kullanılmak üzere tasarlanmıştır.

Peki ya gitar çeşitleri nedir diye soracak olursak...

Klasik gitar, akustik gitar, elektro gitar, bass gitar, on iki telli gitar, resonatör gitar, bariton gitar, dobro gitar, flamenko gitar ve archtop gitardır.

Gitar hakkında ilginç bilgiler:

Gitar ilk kez 1500lü yıllarda ortaya çıkmıştır. Gitarın dünyaca tanınmasını sağlayan İspanyol Gitarist Andres Segovia'dır. Dünyanın gelmiş geçmiş en iyi gitaristi Jimmy Hendrix'tir. Dünyanın pahalı gitarı 2.7 milyon dolara satılmıştır. Dünyanın en büyük gitarı 13 metre uzunluğundadır. Gibson şirketi, 2015 yılında dünyanın en lüks gitarını yapmıştır. Gitar, 1900lerde dünyanın en popüler enstrümanı olmuştur. Gitar telleri, çelik ve naylondan yapılmaktadır.

SATÜRN

Satürn, Güneş sisteminin Güneşe yakınlık sırasına göre 6. gezegendir. Büyüklük açısından Jüpiterden sonra 2. sırada gelir. Adını, Yunan Mitolojisi'ndeki Kronos'tan alır. Çıplak gözle izlenebilen beş gezegenden biri olarak, eski çağlardan beri insanoğlunun dikkatini çekmiştir. Satürn, hiç de fotoğraflarda görüldüğü gibi sakın bir yer değildir. Güneş sisteminin bilinen en fazla uyduya sahip gezeni olan Satürn'ün atmosferinde devasa fırtınalar gerçekleşir. Gaz yapıda bir gezegendir, çapı 2000 km'dir.

Satürn gözümüzde hala mistikliğini koruyor.

Emily Davison

Kadın Hakları İçin Ölümüne Eylem (Epsom Derbisi)

Hazırlayan: Melek KARAKAYA

Emily Wilding Davison, 4 Haziran 1913 tarihinde Epsom Kraliyet Yarışı olurken, elinde kadınlar için oy hakkı talep eden, Sufrajat Hareketinin flamasıyla Kral V. George'un atının önüne atladı. Amacı, kadınların seçme ve seçilme hak taleplerini duyurmaktı. Ağır yaralanan Emily, dört gün boyunca hastanede acı çekti ve 8 Haziran'da hayatını kaybetti. Fakat yaptığı eylem, çok etkili oldu. Çünkü, İngiltere'de en çok izlenen at yarışı olan Epsom Kraliyet Yarışı'nı 300 bin kişi izliyordu ve ayrıca yarış filme çekiliyordu.

Günlerce ve hatta aylarca bu konu tartışıldı. Emily Wilding Davison, 11 Ekim 1872'de Lontranın güneydoğusundaki Black Head'te doğdu. Oxford Üniversitesi'nde okudu. 1906'da Emmeline Pankhurst tarafından kurulan kadınların sosyal ve politik birliğine (WSPU) katıldı. 3 yıl sonra öğretmenlik mesleğini bırakarak, tüm zamanını kadınların oy hakkı için mücadeleye ayırdı. Emily Davison, sekiz kere hapse girdi. Kadınlar için protestolara katıldı. Üyesi olduğu 1923 yılında kurulmuş olan Kadınların Sosyal ve Politik Birliği'nin sloganı "Söz Değil Eylem İstiyoruz"du. Emily Davison'un ölümüne atın önüne atlaması hayatında davası için en büyük fedakarlığı yapmak istediğini belirten ilk olay değildi. Holloway cezaevindeyken iki kez korkulukların üzerine atlamış ve ölümden dönmüştür.

KIŞ VAKTİ TERASLARIN

*Bu çok uzun bir hikâye my darling,
hangi hikâye uzun değil ki?*

Cemil Meriç

hayat dediğin nedir ki my darling
yol kenarında esmer su satıcısı.

sanki neyin ufuğa vurulmuş şekliyim ha
belki bir sesin
ya da vazolar devrilir gibi bir telaş vardı da
bu telaştan bir ufuk yaptılar.

yattırır beni. korkumu parklara çıkar
buraya bak. bak ben huzursuz tayların
parlak gözlerinden işleniyorum hayata ve sana
mükemmel sana. daima sana. mütemadiyen sana
yani benim dışındaki her şeye my darling
yani benim içimdeki her şeye.

ellerimi yakışmayan masalardan çekiyorum. onlara
bir çiçeği avucuma alıyorum. olmadı bırakıyorum
gidemediğim bütün şehirlere öğle uykularına
jazz kulüplerine tarihi çeşmelere cumbalı evlere
bir tiren her gün aynı saatte kalkmıyor. ona.

belki de kirlî ve uzak bir kandildir yüreğim
öylesine bir kandil. varamayacak o sabaha
kendini uzak olmaktan bulan ve direten
yoksa neden kan gibi çekilmem sıkıntının
ağır odalarına ki ben my darling
kendi kıvamından bile korkan biriyim.

belki bir açıklamam bile vardı da bıraktı beni
ölüm bana enseden yaklaşır sırtıma havlu koyar
eskiden beri kardeşimdir. geçeceğim
ben de geçeceğim ufak krizler gibi.

benim hayatım alınma gül değdiğindir biraz
seni düşününce toprakla uğraşmış oluyorum
içimden akordiyon geçiyorsun yağmurla bir
ellerim unutulması kış vakti terasların. tut
ben o sabaha varamazsam eğer.

ölüm dediğin nedir ki my darling
evlerimizde ılık bir perde.

Yazan: Ufuk AKSOY (TDE Öğrt.)

KORECE

Yazan: Büşra BULUT

Kore Yarımadası'nda ve komşusu Çin'e bağlı Yanbian Kore Özerk ilinde yaygın olarak kullanılan bir dildir. Hem Kuzey Kore hem de Güney Kore'nin resmî dilidir. Dil hece alfabesi olan Hangıl veya Çince karakterler olan Hanja ile yazılabilir.

Dünyada SSCB, Avustralya, ABD, Kanada, Brezilya, Japonya ve Filipinlerdeki göçmen topluluklarla birlikte toplam 78 milyon Koreli vardır. Korece ve Korelilik özdeşleşmiştir.

SINIFLANDIRMA

Korece, Jeju'da konuşulan Jejuca (veya Jeju lehçesi) ile birlikte Kore dilleri arasında yer alır. Kore dillerini herhangi başka bir dil ailesi içerisinde yerleştiren bir teori yaygın kabul görmemektedir. Ayrıca izole dil olarak sınıflandırılır. Buna karşın tarihî olarak dil, Ural-Altay dil ailesi ve sonrasında Altay dilleri (makro) içerisinde sınıflandırılmış ancak 20. yüzyılın ortasından itibaren bu savlar akademide geçersiz kabul edilmeye başlanmıştır. Korece'nin söz varlığı ve gramer özellikleri nedeniyle Japon dilleri ile akraba olabileceği de düşünülmüştür. Genetik olarak birbirleriyle akraba olmak yerine Eski Korece'nin Batı Eski Japonca ile dil birliği içinde olmuş olduğu ve yoğun ödünclemeler aldığı tahmin edilmektedir. Dravid dilleri ile akraba olması ise öne sürülmüş bir diğer savdır.

YAZI SİSTEMİ

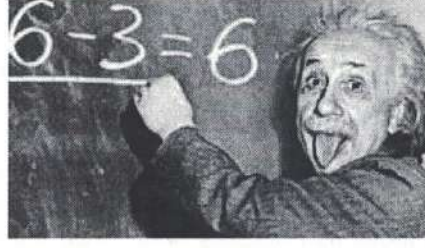
Koreliler tarih boyunca Henja adı verdikleri Çince yazı karakterlerini kullanmıştır. Günümüzde ise ağzın ve dilin aldığı şekle göre karakterize edilen Kore Alfabeti "Hangıl" kullanılmaktadır. Güney Kore'de çocuklara hâlâ 1800 adet Çince karakter öğretilmektedir.

KORECE ZOR BİR DİL Mİ?

Korece, Türklerin öğrenebileceği en kolay dillerin başında gelir. Gerçekten son derecede kolaydır. Yeterli zamanını ayırır ve alfabeyi de bilerseniz birkaç ayda turistlik gezi yapmak için yeterli seviyeye çıkabilirsiniz.

KORE ALFABESİ

ㄱ	ㄲ	ㄴ	ㄷ	ㄸ	ㄹ	ㅁ	ㅂ	ㅃ	ㅇ
g, k	kk	n	d, t	tt	l	m	b, p	pp	h
ㅅ	ㅆ	ㅇ	ㅈ	ㅉ	ㅊ	ㅋ	ㅌ	ㅍ	ㅊ
s	ss	ng	j	jj	ch	k'	t	p	wa
ㅏ	ㅑ	ㅓ	ㅕ	ㅗ	ㅛ	ㅜ	ㅠ	ㅡ	ㅝ
a	ae	ya	yae	eo	e	yeo	ye	o	wae
ㅟ	ㅠ	ㅑ	ㅓ	ㅕ	ㅗ	ㅛ	ㅜ	ㅠ	ㅣ
oe	yo	u	wo	we	wi	yu	eu	ui	i

Albert Einstein ve Din

Yazan: Gül ALKUŞ

Albert Einstein, gelmiş geçmiş en büyük bilimsel dehalardan biridir. Dolayısıyla Albert Einstein'ın din ve Tanrı hakkında görüşleri de merak konusudur. Einstein kalıplara sığdırılabilecek bir deha değildir. Ayrıca tüm çığır açan bilimsel çalışmaları bir yana, Einstein da bir insandır ve deneyimleri değiştikçe din ve Tanrı gibi karmaşık konulardaki görüşleri de evrimleşmiş, değişmiş ve gelişmiştir.

Baştan belirtmek isterim ki bana göre bir bilim insanının dinî görüşleri (Ateist, Yahudi, Hıristiyan vs.) kesinlikle önemli değildir. Sırf meşhur, popüler ya da zeki bir kişi bir şeye inanıyor ya da inanmıyor diye dinî argümanlarımızı desteklediğimizi sanmak akılcı bir yaklaşım olmayacaktır. Bilim insanlarının inancı din ve Tanrıları ispatlamaz; inançsızlıkları ise din veya Tanrıların geçersizliklerini ortaya koymaz.

Einstein'ın Tanrı ve Din İnancı

Einstein'ın dinî görüşleriyle ilgili ilk ipuçlarına 4 Aralık 1926'da Max Born'a yazdığı mektupta rastlamaktayız. Bu mektubun yazılması, kuantum mekaniğinin gelişmesiyle birlikte Einstein'ın deterministik dünya görüşünün çalkantıya girmesiyle örtüşür. "Kuantum mekaniği açık bir şekilde heybetlidir. Fakat içimden bir ses bana hala bunun gerçek olmadığını söylüyor. Kuram birkaç şey söylemektedir. Ancak bizi eski kuramların getirdiği gizemlere yaklaştırmamaktadır bile. Ben herhangi bir oranda ikna oldum ki Tanrı bu evrende zar atmaz. Alıntıda da görüleceği üzere bir bilim insanı da ömrü boyunca birçok çalkantılı süreçten geçer, gelişir ve değişir. Bilim insanları evrendeki tüm bilgilere sahip değildir. Ancak sıradan birçok insandan daha geniş bir evren algısına sahip oldukları doğrudur. Buna bağlı olarak yeni veriler ışığında, bilim insanları da görüşlerin durmaksızın gözden geçirmekte ve güncellemektedir. Burada karşımı çıkan bir diğer önemli konu ise Einstein'ın meşhur "Tanrı zar atmaz." sözüdür. Bu sözde evrende olasılıklara yer yoktur demekten ziyade, determinist bir dünya görüşünü savunduğu için bunun yıkılması potansiyelini protesto etmek için söylemiştir.

Devam edelim...

1927 yılında Alferd Kerre'e yazdığı bir mektuba bakalım:

"Doğanın gizemlerini zorlayıp içerisine girmeyi başardığımız zaman, göreceksiniz ki birbirini tekrar eden fark edilebilir olanın haricinde, derinlerde yatan çözülmesi güç, açıklanamaz bir kuvvet bulunmaktadır. Bu kuvvete duyduğum hayranlık ve saygı benim dinimdir, bu bağlamda evet, ben bir dindarım."

Görüldüğü üzere Einstein'ın dindar kavramı, gündelik yaşamdan kullandığımızdan oldukça farklıydı. Eğer ki dindarlığı evrenin yasalarına yönelik hayranlık olarak algılayacaksak, birçok bilim insanı da Einstein gibi dindardır diyebiliriz. Einstein karşımıza Panteist olarak çıkmaktadır. 24 Aralık 1929'da Herbert Goldstein'e yazdığı mektupta bunu açıkça ifade etmektedir.

"Kendisini var olan her şeyiyle birlikte yasalar dahilinde harmoni içerisinde ortaya çıkaran insanın kaderi ve yaptıklarıyla kendisini sınırlandırmamış olan Spinoza'nın Tanrısına inanıyorum. Genel olarak Panteizm'i Tanrı'nın evrenin ta kendisi olduğuna inanmak olarak tanımlayabiliriz. Yani Panteizm'de kişisel Tanrı kavramı yoktur. Tanrı, bir birey ya da evrenden bağımsız bir olgu değildir. Evren dediğimiz şey zaten Panteizm'in ta kendisidir ve Tanrı'nın bilinci evrenin yasaları olarak zuhur eder."

Einstein, zaman geçtikçe dinî görüş konusunda daha açık olmaya başlamıştır. Örneğin kendisine gelen "vaftiz edilmeyi nasıl bulursunuz?" sorusuna cevaben şöyle demiştir:

"Herhangi bir bireyin, yaşam sonrası ölümsüzlüğüne inanmıyorum ve etik düşüncelerin arkasında insan üstü hiçbir varlığın bulunmayacağı kadar insana özgü olduğunu düşünüyorum."

Görülebileceği gibi Einstein, metafizik açıklamalara inanmamakta, bir Natüralist olarak konumlanmaktadır. Bunu bizzat kendisinin kaleme aldığı şu cümlelerde görüyoruz: "Yarattıklarını ödüllendiren ve cezalandıran veya bizim bilincimiz içerisinde var edilmiş bir Tanrı fikrine inanmıyorum. Ölümden sonra kendi fiziksel ölümünü aşan bir bireyin olabilirliği benim anlayışımın ve kabulümün ötesindedir. Açıkçası böyle bir ölümden sonra yaşam veya bu yaşamı algılamak da istemem. Bu tip iddialar, bedelli ruhların korkuları ve absürt egolarından kaynaklanmaktadır."

Tüm bunlar Einstein'ın bir Ateist olduğu anlamına gelmemektedir. Zaten bunu kendisi de açıkça söylemektedir. İlginç Spinoza'nın Tanrı kavramına inanmasına rağmen, Panteist olarak kategorize edilmekten de hoşlanmaktadır.

Görüldüğü üzere, Einstein ve onun yer yer devingen bir halde olan din anlayışı zaman içinde değişikliklere uğramıştır. Onun dinî fikirlerini katı bir forma indirgemeye çalışmak zor ve karmaşık bir iştir.

TELAŞ

Yazan: Neslihan VURAL

Dışarıda motor, araba ve çocuk sesleri
İçeride herkesin sınav telaşı
Konuları yetiştirmek için sarfedilen çabalar
On dakikaya muhtaç olma hissi

Nedendi bu istek, bu hırs
Sınav ne olacaktı, üç beş ay sonra
Üniversite hayalleri, peşinden koşan kendileri
İnsanı bitiren de başaramama düşüncesi

Her kafada ayrı ayrı düşünce
Söylenenlere göre herkes haklı kendince
Herkes meşgul, hayallerinin peşinde
Kimsenin haberi yok bir gün biteceğinden

Gün gelip bu günlere gülecekler
Hemşire, avukat, doktor ve öğretmenken
Bitti, diyecekler başardık, başaracağız
Halbuki en büyük telaşları başaramayacağız.

DUYGULAR

Yazan: Merve KAYA

Duygular... Ne karmaşık bir şey değil mi? Nasıl davranacağımı, nasıl tepki vereceğimi bilmemek. Kararsızlık bile bir duygudur. Duygusuz, insan var mıdır? Bence yoktur, olamasın da zaten. Bir duygu bin dünya yaratır insanın içinde. Kişi yaşadığını duygularıyla belli eder. Sevmek, sevilme, korkmak, üzülme, kızma, kıskanma ve nefret etme... Bu duygular tarif edilebilir. Peki ya tarif edilemeyen duygular? Onları ben de ne dilimle ne kalemimle tarif edebilirim. Sadece hissedilir, hissettirilemez. Tarifi zordur, bilirim.

Vazgeçme duygusu. Yaşayan bilir sadece. O en çok istediğin şeyin karşısında engel çıkınca mücadele etmeye cesaretin olmadığı için vazgeçersin. Ya kaybet korkusu! Hangi zaman diliminde olduğunu unutup sadece korkarsın. Peki ihanet duygusu. Sence kolay mı? Belki de insanoğlunun dünyada yaşayabileceği en büyük acılardan biridir. İhanetin her zaman, insana ölümden bile daha büyük bir acı verdiği söylenir.

Sen söyle hissetmek mi daha zor, yoksa hissettirmek mi?